Zadanie 1. Ubezpieczyciel tworzy na koniec roku rezerwę składki i rezerwę na pokrycie ryzyk niewygasłych w trzech grupach ubezpieczeń, wykonując obliczenia dla każdej z grup z osobna. We wszystkich trzech grupach umowy zawarto w połowie roku. Dla uproszczenia przyjmujemy, że rok trwa 360 dni. Rezerwa składki tworzona jest w sposób typowy – nie jest więc oparta na rzadko stosowanej, a dopuszczanej przez przepisy "relacji do stopnia ryzyka". W tabeli podane są koszty akwizycji i szkodowość w relacji do składki przypisanej.

Grupa	Składka	Koszty	Szkodowość	Czas trwania
	przypisana	akwizycji		umowy
Pierwsza	120 tys.zł	10%	120%	240 dni
Druga	150 tys.zł	15%	90%	360 dni
trzecia	200 tys.zł	20%	80%	180 dni

Stosunek łącznej rezerwy składki do łącznej rezerwy na pokrycie ryzyk niewygasłych wynosi:

- (A) 5.21
- (B) 6.33
- (C) 7.71
- (D) 8.15
- (E) 11.38

Zadanie 2. Po pierwszym roku działalności ubezpieczyciel ma następujące wyniki:

Przypis składki	4 200 tys. ECU
Odszkodowania brutto	1 500 tys. ECU
Rezerwa składki	900 tys. ECU
Rezerwa szkodowa	500 tys. ECU

Różnica między marginesem wypłacalności liczonym na podstawie składek, a marginesem wypłacalności liczonym na podstawie odszkodowań wynosi 168 tysięcy ECU. Współczynnik reasekuracyjny wynosi:

- (A) 68.7%
- (B) 69.8%
- (C) 70.4%
- (D) 71.2%
- (E) 72.5%

Zadanie 3. W kolejnych okresach czasu ubezpieczony charakteryzujący się wartością λ parametru ryzyka Λ generuje szkody w ilości N_t :

$$\Pr(N_t = k_t | \Lambda = \lambda) = \frac{\lambda^{k_t}}{k_t!} \cdot e^{-\lambda}, \quad t = 1, 2;$$

przy czym:

$$\Pr(N_1 = k_1 \land N_2 = k_2 | \Lambda = \lambda) = \Pr(N_1 = k_1 | \Lambda = \lambda) \cdot \Pr(N_2 = k_2 | \Lambda = \lambda).$$
Efekt ta sowo nie who priesposo a namelacji natomialnoch plane priesposo

Efekt losowania ubezpieczonego z populacji potencjalnych ubezpieczonych opisuje rozkład:

$$f_{\Lambda}(x) = \begin{cases} 10 \cdot e^{-10 \cdot x} & dla & x > 0 \\ 0 & dla & x \le 0 \end{cases}$$

W efekcie doświadczenia dwuetapowego (wylosowanie ubezpieczonego, następnie wygenerowanie przez niego szkód w ilości N_1 i potem N_2 ,

 $COV(N_1, N_2)$ wynosi:

- -0.02(A)
- (B) -0.01
- (C) 0
- 0.01 (D)
- (E) 0.02

Zadanie 4. O łącznej wartości szkód X z pewnego kontraktu ubezpieczeniowego wiemy, iż:

- jest nieujemna, tzn. $Pr(X \ge 0) = 1$;
- ma wartość oczekiwaną równą 20;
- wartość oczekiwana nadwyżki ponad 10 wynosi 13, tzn.: $E[(X-10)_{+}]=13$
- wartość szkód jest mniejsza od 10 z prawdopodobieństwem 0.5.

Zbiór wszystkich możliwych wartości $E[(X-5)_+]$ to przedział:

- (A) [15.5, 16.0)
- (B) [15.5, 16.5)
- (C) [15.0, 16.0)
- (D) [15.0, 16.5)
- (D) [15.0, 15.5)

Zadanie 5. Rozkład wartości szkody *Y* określony jest na zbiorze liczb naturalnych. W tabeli podane są wartości oczekiwane nadwyżki szkody ponad *d* dla kolejnych (naturalnych) liczb *d*:

d	7	8	9	10
$E[(Y-d)_{+}]$	2.42	2.10	1.85	1.65

Wartość Pr(Y = 8) wynosi:

- (A) 0.32
- (B) 0.25
- (C) 0.15
- (D) 0.07
- (E) 0.05

Zadanie 6. Portfel składa się z 2000 niezależnych, identycznych ryzyk. Dla każdego z nich ilość szkód ma rozkład Poissona z parametrem częstotliwości 0.05, a wartość szkody ma zawsze (niezależnie od ilości i wartości ewentualnych innych szkód) rozkład jednostajny na przedziale (0, 1).

Uznano, iż rozkład łącznej wartości szkód z portfela ma zbyt wysoki wskaźnik skośności (stosunek trzeciego momentu centralnego do sześcianu odchylania standardowego). Rozważa się odstąpienie reasekuratorowi nadwyżki każdej szkody z portfela ponad d.

Wskaż taką wartość $d \in (0, 1)$, dla której wskaźnik skośności wyniesie 0.1

- (A) 0.8
- (B) 0.6
- (C) 0.4
- (D) 0.2
- (E) takie $d \in (0, 1)$ nie istnieje

Zadanie 7. Pewne ryzyko generuje szkody zgodnie ze złożonym procesem Poissona, z częstotliwością 0.2 rocznie; wartość pojedynczej szkody ma rozkład wykładniczy z niezmienną w czasie wartością oczekiwaną równą 5 tysięcy złotych.

Odstępy w czasie między momentami zajścia szkód a momentami wypłaty odpowiadających im odszkodowań są także niezależnymi (nawzajem oraz od przebiegu złożonego procesu Poissona) zmiennymi losowymi o rozkładzie wykładniczym, z wartością oczekiwaną równą 0.5 roku.

Składka za ubezpieczenie pełne od tego ryzyka na okres roku płatna jest jednorazowo z góry. Niech i oznacza efektywną stopę procentową (roczną), a d oraz δ odpowiednio efektywną stopę dyskonta i natężenie oprocentowania. Składka równa zdyskontowanym oczekiwanym wypłatom odszkodowań wynosi:

(A)
$$1000 \cdot \frac{d}{\delta} \cdot \frac{2}{2+\delta}$$

(B)
$$1000 \cdot \frac{d}{\delta} \cdot \frac{1}{1+\delta}$$

(C)
$$1000 \cdot (1-d)$$

(D)
$$1000 \cdot \frac{\delta}{i} \cdot (1-d)$$

(E)
$$1000 \cdot \frac{\delta}{i} \cdot \sqrt{1-d}$$

Zadanie 8. Niech X_i oznacza wypłatę ubezpieczyciela z *i*-tego ryzyka, a $S = \sum_{i=1}^n X_i$ łączną

wartość wypłat z portfela składającego się z n niezależnych ryzyk. Wiadomo, że jeśli rozkład zmiennej S daje się dobrze aproksymować rozkładem normalnym, to łączna składka dana wzorem:

$$\Pi(S) = E(S) + 1.645 \cdot \sqrt{VAR(S)}$$

zapewnia, iż prawdopodobieństwo poniesienia straty wynosi 0.05. Załóżmy, iż wczoraj sprzedaliśmy pokrycie wszystkich ryzyk składających się na portfel *S* w zamian za składkę w wysokości zgodnej z powyższym wzorem.

Dziś zgłosiło się do ubezpieczenia ryzyko (n+1)-sze. Zakładamy, iż jest ono niezależne od innych ryzyk, oraz że po dołączeniu tego ryzyka do portfela aproksymacja rozkładem normalnym jest nadal uprawniona (w szczególności zakładamy, iż wariancja dodatkowego ryzyka jest mała w stosunku do wariancji całego portfela).

Chcemy, aby nadal spełniony był ten sam postulat bezpieczeństwa, a więc aby:

$$\Pr(S + X_{n+1} > \Pi(S) + \Pi(X_{n+1})) = 0.05.$$

Która z poniższych formuł składki za ryzyko (n+1)-sze najlepiej przybliża spełnienie tego postulatu?

(A)
$$\Pi(X_{n+1}) = E(X_{n+1}) + 1.645 \cdot \sqrt{VAR(X_{n+1})}$$

(B)
$$\Pi(X_{n+1}) = E(X_{n+1}) + 1.645 \cdot VAR(X_{n+1})$$

(C)
$$\Pi(X_{n+1}) = E(X_{n+1}) + 1.645 \cdot \frac{VAR(X_{n+1})}{\sqrt{VAR(S)}}$$

(D)
$$\Pi(X_{n+1}) = E(X_{n+1}) + 1.645 \cdot 2 \cdot \frac{VAR(X_{n+1})}{\sqrt{VAR(S)}}$$

(E)
$$\Pi(X_{n+1}) = E(X_{n+1}) + 1.645 \cdot \frac{VAR(X_{n+1})}{2 \cdot \sqrt{VAR(S)}}$$

Zadanie 9. W modelu nadwyżki ubezpieczyciela z czasem dyskretnym składka należna za rok wynosi 2, a rozkład łącznej wartości szkód za n-ty rok W_n dany jest dla każdego n wzorem:

$$\Pr(W_n = k) = p \cdot q^k, \quad k = 0, 1, 2, ...,$$

gdzie $p = 1 - q$,

i gdzie zakładamy iż $p > \frac{1}{3}$,

oraz iż W_1, W_2, \ldots są nawzajem niezależne

W tym modelu współczynnik przystosowania (adjustment copefficient) R wynosi:

(A)
$$\ln \left(\frac{q + \sqrt{5pq}}{2p} \right)$$

(B)
$$\ln \left(\frac{p + \sqrt{5pq}}{2q} \right)$$

(C)
$$\ln \left(\frac{q + \sqrt{2 - 2q^2}}{2p} \right)$$

(D)
$$\ln \left(\frac{p + \sqrt{p^2 + 4pq}}{2q} \right)$$

(E)
$$\ln \left(\frac{q + \sqrt{q^2 + 4pq}}{2p} \right)$$

Zadanie 10. Zakładamy ten sam model, co w zadaniu 9, tzn:

model nadwyżki ubezpieczyciela z czasem dyskretnym, ze składką należną za rok wynoszącą 2, i rozkładem łącznej wartości szkód za n-ty rok W_n danym dla każdego n wzorem:

$$\Pr(W_n = k) = p \cdot q^k, \quad k = 0, 1, 2, ...,$$

gdzie $p = 1 - q$,

i gdzie zakładamy iż $p > \frac{1}{3}$,

oraz iż W_1, W_2, \dots są nawzajem niezależne.

W modelu tym przyjmujemy wartość parametru p równą 0.5, oraz wartość nadwyżki początkowej równą 1. Prawdopodobieństwo ruiny (w nieskończonym horyzoncie czasowym) wynosi:

- $(A) \qquad \frac{7+3\sqrt{5}}{4}$
- $(B) \qquad \frac{7 3\sqrt{5}}{4}$
- $(C) \qquad \frac{7 6\sqrt{5}}{4}$
- (D) $\frac{14-3\sqrt{5}}{4}$
- $(E) \qquad \frac{7 3\sqrt{5}}{2}$

Egzamin dla Aktuariuszy z 3 października 1998 r.

Matematyka ubezpieczeń majątkowych

${\bf Arkusz\ odpowiedzi}^*$

Imię i nazwisko :	KLUCZ ODPOWIEDZI	
Desel		

Zadanie nr	Odpowiedź	Punktacja*
1	В	
2	D	
3	D	
4	В	
5	D	
6	Е	
7	A	
8	Е	
9	D	
10	Е	

 $^{^{*}}$ Oceniane są wylącznie odpowiedzi umieszczone w Arkuszu odpowiedzi.

^{*} Wypełnia Komisja Egzaminacyjna.